

Nr 18.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med anhållan om riksdagens yttrande rörande visst av den internationella arbetsorganisationens konferens år 1931 fattat beslut; given Stockholms slott den 4 januari 1932.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed anhålla om riksdagens yttrande angående ett i nämnda protokoll omförmält, av den internationella arbetsorganisationens konferens år 1931 vid dess femtonde sammanträde antaget konventionsförslag.

GUSTAF.

Sam Larsson.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 4 januari 1932.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena friherre RAMEL, statsråden GÄRDE, HAMBIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena och chefen för handelsdepartementet anför chefen för socialdepartementet, statsrådet Larsson:

Fredsfördraget i Versailles av den 28 juni 1919 mellan de allierade och associerade makterna, å ena, samt tyska riket, å andra sidan, vars del I omfattar förbundsakten för nationernas förbund, innehåller i del XIII ett socialpolitiskt reformprogram samt tillika bestämmelser om den institution, internationella arbetsorganisationen, som har till uppgift att förverkliga detta program.

Bihang till riksdagens protokoll 1932. 1 saml. 18 häft. (Nr 18.)

2314 31 1

Av berörda bestämmelser framgår bland annat, att organisationens beslutande församling, den internationella arbetskonferensen, har att beträffande förslag, som äro uppförda på dess dagordning, välja mellan två former för godtagande. Antingen skall beslutet resultera i ett förslag till internationell konvention, avsedd att ratificeras av organisationens medlemmar, eller ock skall det utmynna i en rekommendation, avsedd att leda till lagstiftnings- eller andra åtgärder.

I fråga om verkställighet av konferensens beslut stadgas, att varje medlem av organisationen skall vara förbunden att inom ett år från avslutandet av ett konferenssammanträde underställa därå antagna rekommendationer och konventionsförslag den eller de myndigheter, till vilkas kompetensområden respektive frågor höra, för deras omgestaltande till lag eller vidtagande av andra åtgärder. I Sverige har detta stadgande ansetts böra föranleda, att inom den angivna tiden riksdagens yttrande inhämtas i dylika frågor. Om det till följd av exceptionella omständigheter är omöjligt att fullgöra nyss berörda förpliktelse inom ett år, skall den fullgöras snarast möjligt och under intet förhållande senare än 18 månader från sammanträdet avslutande. Därest en rekommendation ej leder till någon lagstiftningsåtgärd eller annat åtgörande för dess genomförande eller om ett konventionsförslag icke vinner vederbörande myndighets eller myndigheters bifall, skall respektive medlem av organisationen icke vara underkastad någon vidare förpliktelse med hänsyn till rekommendationen eller konventionsförslaget.

Närmare upplysningar om internationella arbetsorganisationen och dess verksamhet hava lämnats i propositionen nr 361 till 1921 års riksdag. Därutinnan kan även hänvisas till ett genom delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet på Kungl. Maj:ts uppdrag år 1928 utgivet arbete »Internationella arbetsorganisationen. I. Allmän del».

Den internationella arbetsorganisationens femtonde sammanträde hölls i Genève under tiden 28 maj—18 juni 1931. Antalet representerade stater utgjorde 49, av vilka 31 sänt fullständiga delegationer, d. v. s. två regeringsombud samt ett ombud från vardera av arbetsgivar- och arbetarsidorna. Sverige deltog i sammanträdet med en fullständig delegation.¹⁾ Konferensen antog ett förslag till konvention angående begränsning av arbetstiden i kolgruvor samt behandlade förberedelsevis vissa andra frågor.

Med skrivelse från utrikesdepartementet den 4 september 1931 har till

¹⁾ Genom Kungl. Maj:ts beslut den 8 maj 1931 hade att deltaga i konferensen från svensk sida utsetts:

såsom *regeringsombud* statssekreteraren B. G. Hj. Hammarskjöld och byråchefen J. A. E. Molin med yrkesinspektrisen K. Hesselgren, socialrådet E. R. Sjöstrand och byråchefen E. V. Gabrielson såsom experter,

såsom *arbetsgivarombud* direktören I. O. Larson med ombudsmannen hos järnbruksförbundet, e. o. hovrättsnotarien K. Wistrand och direktören F. Söderbäck såsom experter samt

såsom *arbetarombud* landsorganisationens ordförande K. E. Johanson med textilarbeterskan K. Nilsson och redaktören S. Backlund såsom experter.

socialdepartementet överlämnats en av generalsekreteraren hos nationernas förbund i enlighet med Versaillestraktaten översänd bestyrkt avskrift av ifrågasvarande konventionsförslag.

Originaltexterna till konferensens omförmälda beslut ävensom genom delegationens för det internationella socialpolitiska samarbetet försorg utarbetade översättningar därav torde få såsom bilagor (Bilagor A och B) fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende. I fråga om beslutets innehåll får jag, i den mån redogörelse därför ej lämnas i det följande, hänvisa till nämnda bilagor.

Med hänsyn huvudsakligen till det rådande tryckta läget inom kolindustrien hemställde nationernas förbunds församlings tionde möte i september 1929 till arbetsbyråns styrelse att på dagordningen för 1930 års sammanträde av konferensen uppföra frågor rörande arbetstiden, arbetslönerna och arbetsförhållandena i kolgruvorna samt att sammankalla en förberedande teknisk konferens, bestående av representanter för kolproducerande länder i Europa, med uppdrag att taga under övervägande, vilken eller vilka av nämnda frågor lämpligen skulle kunna uppföras på dagordningen. På förslag av nyssnämnda förberedande konferens, vilken sammanträdde i Genève i januari 1930, uppfördes frågan om arbetstiden i kolgruvor på dagordningen för arbetskonferensens sammanträde år 1930. På grund av den korta tiden mellan beslutet om frågans uppförande på dagordningen och konferensens öppnande hade arbetsbyrån icke, såsom eljest brukas, utsänt ett frågeformulär i ämnet till regeringarna, utan hade byrån på basis av förhandlingarna vid den förberedande konferensen utarbetat ett förberedande förslag till *konvention angående begränsning av arbetstiden för arbetare, sysselsatta med arbete under jord i kolgruvor*, avsett att läggas till grund för arbetskonferensens förhandlingar och innehållande bland annat en bestämmelse om begränsning av arbetstiden för nämnda arbetare till 7½ timmar om dagen.

Förberedande behandling av frågan om begränsning av arbetstiden i kolgruvor.

1930 års förberedande konventionsförslag.

Över nyssnämnda förslag avgav delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet inforat yttrande. Till detsamma hade fogats av delegationen inhämtade yttranden från kommerskollegium, socialstyrelsen och landsorganisationen, av vilka det från kommerskollegium åtföljdes av yttranden i avskrift från bergmästaren i södra distriktet och Höganäs-Billesholms aktiebolag. Av svenska arbetsgivareföreningen hade meddelats, att föreningen såsom uttryck för sin ståndpunkt åberopade innehållet i det av nyssnämnda bolag avgivna yttrandet.

Yttranden.

Samtliga till delegationens yttrande fogade utlåtanden med undantag av socialstyrelsens gingo i avstyrkande riktning ehuru med olika motivering.

Bergmästaren i södra distriktet gjorde gällande, att frågan om reglering av arbetstiden i underjordiska kolgruvor kunde tänkas hava uppkommit dels med hänsyn till arbetets hälsovådliga karaktär och dels i syfte att minska konkurrensen på kolmarknaden. I intetdera fallet föreläge anledning att från svensk sida biträda konventionen.

Höganäs-Billesholms aktiebolag framhöll, att konventionsförslagets bestämmelser vore alltför stela med hänsyn till tillämpningen. De i bolagets tjänst sysselsatta arbetarna levde och arbetade under betydligt sundare förhållanden än arbetarna i flertalet större utländska gruvdistrikt. Då ett biträdande av konventionen för Sveriges del icke skulle medföra några större sociala fördelar men däremot få vittgående ogynnsamma ekonomiska konsekvenser för landets enda kolproducerande företag, avstyrktes anslutning till konventionen.

Kommerskollegium framhöll, att de ifrågasatta internationella bestämmelserna om begränsning av arbetstiden för kolgruvearbetare uppenbarligen avsåge att bidraga till att avhjälpa den rådande krisen för kolindustrin i ett flertal länder. Genom förkortande av arbetstiden skulle produktionen komma att minskas, och som följd därav skulle kolpriset komma att stiga. Då Sverige huvudsakligen vore beroende av import för att fylla sitt behov av stenkol, komme en allmän förhöjning av stenkolspriset sannolikt att för Sveriges del medföra en höjning av såväl tillverkningskostnaderna för ett stort antal industriprodukter som transportkostnaderna till lands och vatten. Det svenska näringslivets allmänna intressen syntes därför närmast tala emot svenskt understödjande av den ifrågasatta konventionen. Från industriell synpunkt ansåg sig kollegium följaktligen icke kunna förorda Sveriges biträdande av konventionen.

Socialstyrelsen lämnade bl. a. en redogörelse i huvudsakliga drag för arbetstidsbestämmelserna i de för åren 1930—1931 gällande kollektivavtalen för de skånska stenkolsgruvorna och uttalade såsom en allmän uppfattning om det ifrågavarande konventionsförslaget, att detsamma syntes vara ägnat att läggas till grund för ämnets behandling av arbetskonferensen.

Landsorganisationen fann den i utkastet föreslagna maximiarbetstiden av 7½ timmar om dagen för hög och ansåg sig av bl. a. detta skäl icke kunna förorda antagande av konventionsförslaget i dess dåvarande skick.

Delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet framhöll i huvudsak följande:

Man finge räkna med, att en förkortning av arbetstiden för arbetarna i stenkolsgruvorna kunde komma att medföra en förhöjning av priset på stenkol. För Sveriges del skulle en dylik förhöjning tydligen komma att inverka i någon mån fördyrande på framställningskostnaderna för ett stort antal industriprodukter ävensom på driftkostnaderna för järnvägar och ångfartyg samt värmeanläggningar av olika slag.

Vad anginge de skånska stenkolsgruvorna, hämtades ur dessa icke blott stenkol utan även eldfast lera och klinkerlera, det sistnämnda dock endast i mindre omfattning. Företagets ekonomi vore förmodligen i huvudsak baserad på lerornas tillvaratagande och förädling. Med hänsyn härtill borde måhända vårt lands stenkolsproduktion ur ekonomisk synpunkt bedömas något annorlunda än vad i allmänhet finge anses gälla i fråga om andra länders och särskilt då de stora stenkolsproducerande ländernas.

Även arbetsförhållandena i de svenska kolgruvorna skilde sig förmodligen avsevärt från dem i sistnämnda länder. Arbetet i gruvorna i berörda länder bedreves vanligen på stora djup, under mer eller mindre hög värme och i en med gaser och damm bemängd luft, vilket icke vore fallet i fråga om de svenska gruvorna. På de ställen, där mycket våta arbetsrum förekomme eller där eljest riskabla arbetsförhållanden vore rådande, skulle för övrigt i Sverige jämlikt gällande kollektivavtal arbetstiden för kolluggarna jämkas med hänsyn härtill.

Ett genomförande av förslagets huvudbestämmelser i fråga om underjordsarbetarna syntes emellertid i allmänhet icke komma att medföra ekonomiska konsekvenser av alltför betungande art för landets stenkolsindustri eller dess näringsliv i övrigt. Vårt land syntes med hänsyn därtill icke ha tillfylllestgörande skäl för att motsätta sig, att förslaget lades till grund för den tillämnade behandlingen i Genève.

Vid förslagets behandling å arbetskonferensens sammanträde år 1930, därvid de svenska regeringsombuden i enlighet med erhållna direktiv uttalade sig och röstade till förmån för en konvention i ämnet¹⁾, uppnåddes icke den för definitivt antagande enligt art. 405 i Versaillestraktaten erforderliga majoriteten av två tredjedelar av de närvarande ombudens röster. Emellertid beslöt konferensen, att ärendet på nytt skulle uppföras på dagordningen för 1931 års konferenssammanträde.

Såsom en förberedelse för ärendets slutliga behandling utsände internationella arbetsbyrån i enlighet med gällande arbetsordning ett frågeformulär i ämnet till samtliga medlemsstaternas regeringar. På grundval av de svar, som inkomme från regeringarna, skulle arbetsbyrån sedan utarbeta en rapport i frågan med nytt förslag till konvention, vilken rapport skulle föreläggas arbetskonferensen vid dess nästföljande sammanträde.

Arbetsbyråns
fråge-
formulär.

Svenska regeringen remitterade frågeformuläret till delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet, som inhämtade yttranden från socialstyrelsen och kommerskollegium, vilka i sin ordning hörde svenska arbetsgivareföreningen och landsorganisationen, respektive Höganäs-Billesholms aktiebolag.

Yttranden.

Såsom en summarisk sammanfattning av innehållet i de genom delegationen införskaffade yttrandena torde kunna anföras, att kommerskollegium, svenska arbetsgivareföreningen och omförmälda bolag ställde sig principiellt avvisande till tanken på en särskild lagstadgad reglering av arbetstiden i kolgruvor, under det socialstyrelsen och landsorganisationen uttalade sig till förmån därför.

I *delegationens yttrande* rörande frågeformuläret anfördes bland annat följande.

Vad vårt land anginge, vore det såväl kolkonsumerande som kolproducerande. Under det importen av kol de senaste åren uppgått till cirka 5 à 6 miljoner ton, hade utvinningen därav hos oss belupit sig till knappt 0.4 miljon ton. Sverige saknade således icke anledning att betrakta förevarande fråga från konsumentsynpunkt, d. v. s. med en viss tvekan med hänsyn till den ifrågasatta arbetstidsförkortningens ekonomiska verkningar. Nationernas förbunds omhändertagande av en fråga, som i likhet med denna syftade till att främja vissa medlemsstaters ekonomiska intressen på andra staters bekostnad, hade ej heller kunnat undgå att väcka vissa betänkligheter. Åtskillig kritik hade även framkommit mot det sätt, varpå frågan upptagits och behandlats inom internationella arbetsorganisationen.

¹⁾ Rörande förslagets text hänvisas till det genom delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet utgivna arbetet »Internationella arbetsorganisationen», V, sid. 21 o. f.

Å andra sidan syntes det ej kunna bestridas, att arbetsförhållandena i gruvorna i regel vore sådana, att kravet på en kortare arbetstid för gruvarbetarna än för industriens arbetare i allmänhet från socialhygienisk synpunkt måste anses ha skäl för sig. I motioner vid riksdagen hade även upprepade gånger ehuru dittills utan framgång påyrkats, att arbetstiden i gruvor skulle begränsas till högst 6 timmar om dagen.

Med hänsyn till nu senast anförda omständigheter syntes den svenska regeringen icke gärna kunna undgå att stödja förslaget om antagande av en konvention i ämnet.

Beträffande de olika punkterna i arbetsbyråns frågeformulär anfördes i delegationens yttrande, att någon avgörande majoritet icke kunnat vinnas rörande svaret å frågan om den dagliga arbetstidens längd för arbetare, sysselsatta med arbete under jord. Ett par av delegationens medlemmar uttalade sig sålunda för en begränsning av arbetstiden till 7½ timmar, medan av de fyra återstående i delegationens beslut deltagande ledamöterna två förordade en begränsning till 8 och två till 7 timmar.

Svenska regeringen förklarade sig sedermera, i huvudsaklig anslutning till delegationens för det internationella socialpolitiska samarbetet nyss i huvudsak återgivna yttrande, i princip gynnsamt stämd för en särskild internationell reglering av arbetstiden i kolgruvor i form av en konvention. I fråga om arbetstidens längd för underjordsarbetare uttalade sig regeringen för en begränsning till 7½ timmar om dagen.

Vid arbetskonferensens sammanträde gjordes ämnet till föremål för särskild utskottsbehandling, varvid ett av arbetsbyrån utarbetat utkast lades till grund för utskottets förhandlingar. Konferensen antog därefter med 81 röster — däribland de svenska regeringsombudens — mot 2 ett av utskottet omarbetat förslag till *konvention angående begränsning av arbetstiden i kolgruvor*.

Konventions- Det sålunda antagna konventionsförslaget är av i huvudsak följande
förslaget. innehåll.

Konventionen äger tillämpning å alla slags kolgruvor, varmed avses alla gruvor, ur vilka brytes enbart stenkol eller brunkol eller huvudsakligen stenkol eller brunkol i förening med andra mineral. Under konventionen inbegripes i fråga om underjordiska kolgruvor varje med arbete under jord sysselsatt person och i fråga om kolgruvor med dagbrytning varje med utvinnande av kol sysselsatt person, med undantag likväl i bägge fallen för personer i övervakande eller ledande ställning, vilka i regel icke deltaga i kroppsarbete.

Konventionens bestämmelser i övrigt variera i viss mån, allt efter som de avse underjordiska stenkolsgruvor, underjordiska brunkolsgruvor eller gruvor med dagbrytning. Med avseende å de båda förstnämnda grupperna gäller enligt § 3 som huvudregel, att tiden för arbetares uppehåll i gruvan icke får överstiga 7 timmar 45 minuter om dagen. Såsom tid för uppehåll

i gruvan räknas i allmänhet tiden från det arbetaren inträder i hissen för att nedstiga och till dess han efter uppfärden lämnar densamma samt, beträffande gruvor, till vilka tillträde erhålles genom stollgång, tiden från det arbetaren passerar genom stollgångens mynning till dess han återkommer till jordytan.

Från konventionsförslagets allmänna regler medgivas vissa undantag och avvikelser. Å ena sidan skall sålunda enligt § 7 vederbörande myndighet efter samråd med respektive arbetsgivar- och arbetarorganisationer fastställa kortare tid för uppehåll i gruvan i fråga om särskilt ohälsosamma arbetsplatser. Å andra sidan äger enligt § 8 vederbörande myndighet att efter nyss avsedda organisationers hörande medgiva tillfälligt överskridande av tidsgränserna i vissa fall av inträffat eller hotande olycksfall, force majeure eller brådskande arbete å maskiner m. m. samt intill en halv timme om dagen för ett procentuellt bestämt fåtal arbetare, som sysselsättas med kontinuerligt arbete eller nödvändiga förberedelse- eller avslutningsarbeten. Vidare äger sådan myndighet medgiva en övertid av högst sextio timmar om året för underjordiska stenkolsgruvor och högst sjuttiofem, i vissa fall etthundrafemtio timmar årligen för underjordiska brunkolsgruvor. Vid sålunda medgivet övertidsarbete skall förhöjning av den normala avlöningen utgå med minst 25 % därav. Beträffande underjordiska brunkolsgruvor innehåller slutligen § 13 en bestämmelse om möjlighet till medgivande att i arbetstiden icke inräkna kollektiva uppehåll om högst en halv timme per skift; sådant medgivande må likväl icke beviljas förrän efter officiell undersökning och samråd med vederbörande arbetarrepresentanter.

Konventionen innehåller vidare förbudsbestämmelser med vissa möjligheter till eftergift i fråga om arbete under söndagar och lagstadgade allmänna högtidsdagar (§ 6) ävensom föreskrifter, avsedda att trygga en effektiv kontroll över iakttagandet av konventionens bestämmelser (§§ 11 och 12).

Vad angår gruvor med dagbrytning skola enligt § 14 å dessa tillämpas bestämmelserna i Washingtonkonventionen angående arbetstidens begränsning, ehuru med villkor, att den i sistnämnda konvention medgivna övertiden icke får överstiga etthundra, i vissa undantagsfall tvåhundra timmar om året.

Slutligen innehåller konventionen, såsom brukligt, bestämmelser angående ratifikation, ikraftträdande m. m. samt angående revision. Ikraftträdandet har gjorts beroende av ratifikation från två av följande staters sida, nämligen Belgien, Frankrike, Nederländerna, Polen, Storbritannien, Tjeckoslovakien och Tyskland.

Över det av arbetskonferensen antagna konventionsförslaget har delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet avgivit infortrat yttrande. Delegationen har därvid jämväl överlämnat av delegationen inhämtade yttranden från socialstyrelsen och kommerskollegium.

Yttranden.

Socialstyrelsen framhåller i sitt yttrande med anledning av den ifrågasatta ratificeringen, att det antagna konventionsförslaget förefallit att väsentligen överensstämma med det förberedande förslag i ämnet, varöver styrelsen

tidigare avgivit yttrande till delegationen och vilket styrelsen i huvudsak funnit sig kunna biträda. Det nu föreliggande förslaget innebure visserligen ett annat ståndpunktstagande till vissa spörsmål, än som styrelsen i sitt berörda yttrande ansett önskvärt, men dessa avvikelser syntes styrelsen icke vara av den art, att de borde få stå hindrande i vägen för en anslutning till konventionen. Styrelsen ansåge dock, att med ratifikationen för Sveriges del borde anstå, till dess åtminstone flertalet av de stater ratificerat, av vilkas anslutning konventionens ikraftträdande gjorts beroende.

Kommerskollegium hänvisar i sitt yttrande till en början till sina tidigare yttranden till delegationen. I sitt nu avgivna yttrande förklarar kollegium, att det icke föreläge någon anledning till ändrat ståndpunktstagande från kollegii sida, samt att, för det fall att Sverige likväl skulle biträda konventionen, ratifikation ej borde äga rum med mindre konventionen dessförinnan ratificerats av våra huvudsakliga kolleverantörer: Storbritannien, Tyskland och Polen. Kollegium erinrar vidare, att i följd av den avfattning § 1 i konventionen erhållit, de skånska kolgruvorna skulle komma att räknas som brunkolsgruvor.

Delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet framhåller, att det antagna konventionsförslaget väsentligen överensstämde med de förberedande förslag i ämnet, varåt svenska regeringen tidigare i huvudsak givit sin anslutning. Vissa bestämmelser, som föranlett anmärkningar från svenskt håll, kvarstode visserligen, men vore de sannolikt icke av större praktisk betydelse för Sveriges del.

Enligt delegationens mening borde sålunda vårt land biträda konventionen, men syntes med ratifikation för Sveriges del lämpligen kunna anstå, till dess några av de mera betydande, kolproducerande staterna ratificerat konventionen. Några mer vägande betänkligheter med hänsyn till de svenska kolgruvorna hade man enligt delegationens uppfattning så mycket mindre anledning att hysa, som dessa gruvor, enligt vad kommerskollegium påpekat, på grund av bestämmelserna i konventionsförslagets § 1 senare stycket måste hänföras till brunkolsgruvor, för vilka enligt § 13 i förslaget gällde avsevärda lindringar.

Mot detta beslut anmäldes reservation av en av delegationens medlemmar, herr Heyman, vilken icke ansåg sig kunna tillstyrka ratificering av konventionen.

*Departements-
chefen.*

I I överensstämmelse med den ståndpunkt, som svenska regeringen intagit genom sina representanter vid frågans behandling i Genève, är det min mening, att Sverige icke bör ställa sig utanför den nu ifrågasatta särskilda regleringen av arbetstiden för arbete i kolgruvor. Detta arbete måste nämligen anses vara av den beskaffenhet, att en viss förkortning av den allmänna normalarbetsdagen är befogad. Enligt vad som torde framgå av de avgivna yttrandena, skulle icke heller en lagstiftning i enlighet med konventionsförslaget medföra större svårigheter med hänsyn till svenska förhållanden.

Såsom förenämnda delegation anført, kan det emellertid icke vara lämpligt, att Sverige ansluter sig till konventionen, innan åtminstone några av de större kolproducerande länderna ratificerat densamma. Ehuru jag, enligt vad redan angivits, i princip är av den uppfattningen, att Sverige bör biträda konventionen, anser jag därför, att därmed bör tills vidare anstå.

För anslutning till konventionen krävas vissa ändringar i gällande arbets-

tidslagstiftning. Sådana ändringar böra visserligen föregå konventionens ratificering, men torde lämpligen även med förslag i detta ämne böra tills vidare anstå. Så snart klarhet vunnits rörande de stora kolproducerande ländernas ståndpunkt, torde emellertid såväl lagändrings- som ratifikationsfrågan böra upptagas till förnyat överbäggande.

Under äberopande av vad jag sålunda anförd får jag hemställa,

att Kungl. Maj:t måtte till riksdagen avlåta proposition med anhängan om riksdagens yttrande angående ifrågavarande, av den internationella arbetsorganisationens konferens vid dess femtonde sammanträde i Genève år 1931 antagna konventionsförslag.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen lämnar Hans Maj:t Konungen bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

B. Spångberg.

Bilaga A.

Originaltexterna.

Projet de convention limitant la durée du travail dans les mines de charbon.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 28 mai 1931 en sa quinzième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la durée du travail dans les mines de charbon, question qui constitue le deuxième point de l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'un projet de convention internationale,

adopte, ce dix-huitième jour de juin mil neuf cent trente et un, le projet de convention ci-après à ratifier par les Membres de l'Organisation internationale du Travail conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

Article 1.

La présente convention s'applique à toutes les mines de charbon, c'est-à-dire à toute mine d'où il est extrait soit seulement de la houille ou du lignite, soit principalement de la houille ou du lignite en même temps que d'autres minéraux.

Pour l'application de la présente convention, est considérée comme «mine de lignite», toute mine d'où il est extrait un charbon d'âge géologique postérieur au carbonifère.

Draft convention limiting hours of work in coal mines.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifteenth Session on 28 May 1931, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to hours of work in coal mines, which is the second item on the Agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Draft International Convention,

adopts, this eighteenth day of June of the year one thousand nine hundred and thirty-one, the following Draft Convention for ratification by the Members of the International Labour Organisation, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

Article 1.

This Convention shall apply to all coal mines, that is to say, to any mine from which only hard coal or lignite, or principally hard coal or lignite together with other minerals, is extracted.

For the purpose of this Convention, the term »lignite mine» shall mean any mine from which coal of a geological period subsequent to the carboniferous period is extracted.

Article 2.

Pour l'application de la présente convention, est considéré comme «ouvrier» :

a) Dans les mines souterraines de charbon, toute personne occupée aux travaux souterrains, quelle que soit l'entreprise qui l'emploie et quelle que soit la nature des travaux auxquels elle est employée, à l'exception des personnes occupant un poste de surveillance ou de direction et ne participant normalement à aucun travail manuel;

b) Dans les mines de charbon à ciel ouvert, toute personne occupée directement ou indirectement à l'extraction du charbon, à l'exception des personnes occupant un poste de surveillance ou de direction et ne participant normalement à aucun travail manuel.

Article 3.

La durée du travail dans les mines souterraines de houille consiste dans la durée de présence dans la mine, déterminée de la manière suivante:

1. Est considérée comme durée de présence dans une mine souterraine, la période comprise entre le moment où l'ouvrier entre dans la cage pour descendre et le moment où il en sort, la remonte effectuée.

2. Dans les mines où l'entrée a lieu par galerie, sera considéré comme durée de présence dans la mine le temps qui s'écoule entre le moment où l'ouvrier franchit l'entrée de la galerie d'accès et celui où il est de retour à la surface.

3. Dans aucune mine souterraine de houille, la durée de présence de chaque ouvrier dans la mine ne pourra excéder sept heures quarante-cinq minutes par jour.

Article 4.

Les prescriptions de la présente convention seront considérées comme remplies si la durée comprise entre le moment où les premiers ouvriers du poste ou d'un groupe quelconque

Article 2.

For the purpose of this Convention, the term »worker» shall mean:

(a) In underground coal mines, any person occupied underground, by whatever employer and on whatever kind of work he may be employed, except persons engaged in supervision or management who do not ordinarily perform manual work;

(b) In open coal mines, any person employed directly or indirectly in the extraction of coal, except persons engaged in supervision or management who do not ordinarily perform manual work.

Article 3.

Hours of work in underground hard coal mines shall mean the time spent in the mine, calculated as follows:

1. Time spent in an underground mine shall mean the period between the time when the worker enters the cage in order to descend and the time when he leaves the cage after re-ascending.

2. In mines where access is by an adit the time spent in the mine shall mean the period between the time when the worker passes through the entrance of the adit and the time of his return to the surface.

3. In no underground hard coal mine shall the time spent in the mine by any worker exceed seven hours and fortyfive minutes in the day.

Article 4.

The provisions of this Convention shall be deemed to be complied with if the period between the time when the first workers of the shift or of any group leave the surface and the

quittent la surface et celui où ils regagnent la surface est la même que celle fixée au paragraphe 3 de l'article 3. L'ordre et la durée, tant de la descente que de la remonte d'un poste ou d'un groupe quelconque d'ouvriers, devront, en outre, être sensiblement les mêmes.

Article 5.

Sous réserve des dispositions du deuxième alinéa du présent article, les prescriptions de la présente convention seront considérées comme remplies si la législation nationale prescrit qu'en vue du calcul de la durée de présence dans la mine, la descente ou la remonte des ouvriers soit calculée d'après la durée moyenne pondérée de descente ou de remonte de tous les postes d'ouvriers de l'ensemble du pays. Dans ce cas, la période comprise entre le moment où le dernier ouvrier du poste quitte la surface et celui où le premier ouvrier du même poste regagne la surface, ne devra dans aucune mine dépasser sept heures quinze minutes; toutefois, il ne pourra être autorisé aucun système de réglementation en vertu duquel la durée moyenne du travail des abatteurs considérés comme une catégorie d'ouvriers serait supérieure à celle des autres catégories d'ouvriers du même poste occupés aux travaux souterrains.

Tout Membre qui, ayant pratiqué la méthode prévue au présent article, appliquerait ultérieurement les dispositions des articles 3 et 4, devra réaliser ce changement simultanément dans l'ensemble du pays et non pas dans une partie du pays.

Article 6.

1. Les ouvriers ne devront pas être occupés aux travaux souterrains dans les mines de charbon le dimanche ou les jours de fête légales. Toutefois, la législation nationale pourra autoriser les exceptions suivantes pour les ouvriers âgés de plus de dix-huit ans:

a) pour les travaux qui, par leur nature, sont nécessairement continus;

time when they return to the surface is the same as that laid down in paragraph 3 of Article 3. The order of and the time required for the descent and ascent of a shift and of any group of workers shall, moreover, be approximately the same.

Article 5.

Subject to the provisions of the second paragraph of this Article, the provisions of this Convention shall be deemed to be complied with if the national laws or regulations prescribe that for calculating the time spent in the mine the descent or ascent of the workers is to be calculated according to the weighted average duration of the descent or ascent of all shifts of workers in the whole country. In this case, the period between the time when the last worker of the shift leaves the surface and the time when the first worker of the same shift returns to the surface shall not in any mine exceed seven hours and fifteen minutes; provided that no method of regulation shall be permitted by which the hewers as a class of workers would on the average work longer hours than the other classes of underground workers in the same shift.

Any Member which, having applied the method laid down in this Article, subsequently applies the provisions of Articles 3 and 4 shall make the change simultaneously for the whole country and not for any part thereof.

Article 6.

1. Workers shall not be employed on underground work in coal mines on Sundays and legal public holidays. National laws or regulations may, however, authorise the following exceptions for workers over 18 years of age:

(a) For work which, owing to its nature, must be carried on continuously;

b) pour les travaux relatifs à l'aérage de la mine, à la prévention de dommages aux installations d'aérage et à la protection de la mine, ainsi que pour les travaux de premiers secours en cas d'accident et de maladie, et les soins à donner aux animaux;

c) pour les travaux d'arpentage des mines, lorsque ces travaux ne peuvent être effectués les autres jours sans interruption ou dérangement apporté à l'exploitation;

d) pour les travaux urgents relatifs aux machines et autres installations, lorsqu'il est impossible de les exécuter pendant la période de fonctionnement normal de l'exploitation, ainsi que dans les autres cas urgents ou exceptionnels qui se produisent indépendamment de la volonté de l'exploitant.

2. Les autorités compétentes prendront les mesures nécessaires pour qu'aucun travail ne soit effectué le dimanche ou les jours de fêtes légales, en dehors des exceptions autorisées par le présent article.

3. Les travaux autorisés en vertu du paragraphe 1 du présent article seront rémunérés à un taux majoré d'au moins 25 pour cent par rapport au salaire normal.

4. Les ouvriers qui sont occupés dans une large mesure à des travaux visés au paragraphe 1 du présent article devront bénéficier soit d'une période de repos compensateur, soit d'une majoration de salaire adéquate s'ajoutant à celle qui est stipulée au paragraphe 3 du présent article. Les détails de l'application de cette disposition seront réglés par la législation nationale.

(b) For work in connection with the ventilation of the mine and the prevention of damage to the ventilation apparatus, safety work, work in connection with first aid in the case of accident and sickness, and the care of animals;

(c) For survey work in so far as this cannot be done on other days without interrupting or disturbing the work of the undertaking;

(d) For urgent work in connection with machinery and other appliances which cannot be carried out during the regular working time of the mine, and in other urgent or exceptional cases which are outside the control of the employer.

2. The competent authorities shall take appropriate measures for ensuring that no work is done on Sundays and legal public holidays except as authorised by this Article.

3. Work permitted under paragraph 1 of this Article shall be paid for at not less than one-and-a-quarter times the regular rate.

4. Workers who are engaged to any considerable extent on work permitted under paragraph 1 of this Article shall be assured either a compensatory rest period or an adequate extra payment in addition to the rate specified in paragraph 3 of this Article. The detailed application of this provision shall be regulated by national laws or regulations.

Article 7.

Des règlements de l'autorité publique fixeront une durée de présence dans la mine, plus courte que celle prescrite aux articles 3, 4 et 5, pour les ouvriers occupés dans les chantiers que des conditions anormales de température, d'humidité ou autres rendraient particulièrement insalubres.

Article 7.

Lower maxima than those specified in Articles 3, 4 and 5 shall be laid down by regulations made by public authority for workers in workplaces which are rendered particularly unhealthy by reason of abnormal conditions of temperature, humidity or other cause.

Article 8.

1. Des règlements de l'autorité publique pourront autoriser un dépassement des limites fixées aux articles 3, 4, 5 et 7:

a) En cas d'accident survenu ou imminent, en cas de force majeure ou de travail urgent à effectuer aux machines, à l'outillage ou aux installations de la mine résultant d'avaries survenues aux dites machines, au dit outillage ou aux dites installations, même si une production accidentelle de charbon en résulte, mais uniquement dans la mesure nécessaire pour éviter qu'une gêne sérieuse ne soit apportée à la marche normale de l'exploitation;

b) Pour des ouvriers affectés à des travaux qui, par leur nature, sont nécessairement continus, ou à des occupations techniques qui sont indispensables à la préparation ou à l'achèvement régulier de l'exploitation ou à sa reprise en plein travail par un poste suivant et qui ne sont pas liées à la production ou au transport du charbon. Pour chacun de ces ouvriers, la prolongation autorisée aux termes de ce paragraphe ne pourra excéder une demi-heure par jour, et, dans le cas de mines en exploitation normale, le nombre d'ouvriers ainsi visés ne devra jamais dépasser 5 pour cent de l'effectif total du personnel de la mine.

2. Les heures supplémentaires effectuées en vertu des dispositions du présent article seront rémunérées à un taux majoré d'au moins 25 pour cent par rapport au salaire normal.

Article 9.

Des règlements de l'autorité publique pourront, en dehors des dispositions de l'article 8, mettre soixante heures supplémentaires au maximum par an à la disposition des entreprises pour l'ensemble du pays.

Ces heures supplémentaires seront rémunérées à un taux majoré d'au moins 25 pour cent par rapport au salaire normal.

Article 8.

1. Regulations made by public authority may provide that the hours specified in Articles 3, 4, 5 and 7 may be exceeded:

(a) In case of accident, actual or threatened, in case of *force majeure*, or in case of urgent work to be done to machinery, plant or equipment on the mine as a result of a breakdown of such machinery, plant or equipment, even if coal production is thereby incidentally involved, but only so far as may be necessary to avoid serious interference with the ordinary working of the mine;

(b) For workers employed on operations which by their nature must be carried on continuously or on technical work, in so far as their work is necessary for preparing or terminating work in the ordinary way or for a full resumption of work on the next shift, provided, however, that this shall not refer to the production or transport of coal. The additional time authorised by this paragraph shall not exceed half an hour on any day for any individual worker, and in the case of all mines in normal operation the number of workers concerned shall at no time exceed 5 per cent. of the total number of persons employed at the mine.

2. Overtime worked in accordance with the provisions of this Article shall be paid for at not less than one-and-a-quarter times the regular rate.

Article 9.

Regulations made by public authority may, in addition to the provisions of Article 8, put not more than sixty hours' overtime in the year at the disposal of undertakings throughout the country as a whole.

This overtime shall be paid for at not less than one-and-a-quarter times the regular rate.

Article 10.

Les règlements mentionnés aux articles 7, 8 et 9 seront pris après consultation des organisations patronales et ouvrières intéressées.

Article 10.

The regulations mentioned in Articles 7, 8 and 9 shall be made by public authority after consultation with the organisations of employers and workers concerned.

Article 11.

Les rapports annuels à fournir conformément à l'article 408 du Traité de Versailles et aux articles correspondants des autres Traités de Paix devront contenir tous les renseignements nécessaires sur les mesures prises pour réglementer la durée du travail en conformité des articles 3, 4 et 5. Ils devront fournir, en outre, des renseignements complets sur les règlements pris en vertu des articles 7, 8, 9, 12, 13 et 14 et sur leur application.

Article 11.

The annual Reports to be submitted under Article 408 of the Treaty of Versailles and the corresponding Articles of the other Treaties of Peace shall contain all information as to the action taken to regulate the hours of work in accordance with the provisions of Articles 3, 4 and 5. They shall also furnish complete information concerning the regulations made under Articles 7, 8, 9, 12, 13 and 14 and concerning their enforcement.

Article 12.

En vue de faciliter l'application des dispositions de la présente convention, la direction de chaque mine devra:

a) faire connaître, au moyen d'affiches apposées d'une manière apparente sur le carreau de la mine ou en tout autre lieu convenable, ou selon tout autre mode approuvé par l'autorité publique, les heures auxquelles doivent commencer et se terminer la descente et la remonte des ouvriers soit du poste, soit d'un groupe quelconque.

L'horaire prévu sera approuvé par l'autorité publique et fixé de façon que la durée de présence de chaque ouvrier ne dépasse pas les limites prescrites par la présente convention, et, une fois notifié, il ne pourra être modifié qu'avec l'approbation de l'autorité publique selon le mode et la forme d'avis approuvés par elle.

b) inscrire sur un registre, selon un mode uniforme déterminé par la législation nationale, toutes les prolongations effectuées en vertu des articles 8 et 9.

Article 12.

In order to facilitate the enforcement of the provisions of this Convention, the management of every mine shall be required:

(a) To notify by means of notices conspicuously posted at the pithead or in some other suitable place, or by such other method as may be approved by the public authority, the hours at which the workers of each shift or group shall begin to descend and shall have completed the ascent.

These hours shall be approved by the public authority and be so fixed that the time spent in the mine by each worker shall not exceed the limits prescribed by this Convention. When once notified, they shall not be changed except with the approval of the public authority and by such notice and in such manner as may be approved by the public authority.

(b) To keep a record in the form prescribed by national laws or regulations of all additional hours worked under Articles 8 and 9.

Article 13.

Dans les mines souterraines de lignite, les articles 3 et 4 et les ar-

Article 13.

In underground lignite mines Articles 3 and 4 and Articles 6 to 12 of this

ticles 6 à 12 de la présente convention s'appliquent sous réserve des dispositions suivantes:

a) Dans les conditions prévues par la législation nationale, l'autorité compétente peut permettre que les pauses collectives entraînant un arrêt de la production ne soient pas comprises dans la durée de présence dans la mine, à condition que ces pauses n'excèdent en aucun cas une durée de trente minutes par poste. Cette permission ne sera accordée qu'après que la nécessité d'appliquer un tel système aura été établie par une enquête officielle dans chaque cas particulier et après consultation des représentants des travailleurs intéressés.

b) Le nombre des heures supplémentaires prévu à l'article 9 pourra être porté à soixante-quinze au maximum par an.

En outre, l'autorité compétente peut admettre des conventions collectives qui prévoient soixante-quinze autres heures supplémentaires au maximum par an. Ces heures doivent être également rémunérées au taux prévu par le deuxième alinéa de l'article 9. Elles ne peuvent être admises pour l'ensemble des mines souterraines de lignite, mais seulement pour des districts ou des mines particuliers où des conditions techniques ou géologiques spéciales les justifient.

Article 14.

Dans les mines à ciel ouvert de houille et de lignite, les articles 3 à 13 de la présente convention ne sont pas applicables. Toutefois, les Membres qui ratifient la présente convention s'engagent à appliquer à ces mines les dispositions de la convention de Washington de 1919 tendant à limiter à huit heures par jour et à quarante-huit heures par semaine le nombre des heures de travail dans les établissements industriels, sous réserve que le nombre des heures supplémentaires pouvant être effectuées en vertu de l'article 6, alinéa *b)* de la dite convention n'excèdera pas

Convention shall apply subject to the following provisions:

(a) In accordance with such conditions as may be prescribed by national laws or regulations, the competent authority may permit collective breaks involving a stoppage of production not to be included in the time spent in the mine, provided that such breaks shall in no case exceed thirty minutes for each shift. Such permission shall only be given after the necessity for such a system has been established by official investigation in each individual case, and after consultation with the representatives of the workers concerned.

(b) The number of hours overtime provided for in Article 9 may be increased to not more than seventy-five hours a year.

In addition, the competent authority may approve collective agreements which provide for not more than seventy-five hours further overtime a year. Such further overtime shall likewise be paid for at the rate prescribed in Article 9, paragraph 2. It shall not be authorised generally for all underground lignite mines, but only in the case of individual districts or mines where it is required on account of special technical or geological conditions.

Article 14.

In open hard coal and lignite mines Articles 3 to 13 of this Convention shall not be applicable. Nevertheless, Members which ratify this Convention undertake to apply to these mines the provisions of the Washington Convention of 1919 limiting the hours of work in industrial undertakings to eight in the day and forty-eight in the week, provided that the amount of overtime which may be worked in virtue of Article 6, paragraph *(b)*, of the said Convention shall not exceed one hundred hours a year. Where special needs so require, and only in such cases, the

cent par an. Au cas où des besoins particuliers l'exigent, et dans ce cas seulement, l'autorité compétente peut autoriser des conventions collectives qui prévoient l'addition, aux cent heures susmentionnées, de cent autres heures au plus par an.

competent authority may approve collective agreements which provide for an increase of the aforesaid one hundred hours by not more than a further hundred hours a year.

Article 15.

Rien dans cette convention n'aura pour effet de modifier les législations nationales relatives aux heures de travail, dans le sens d'un amoindrissement des garanties qu'elles accordent aux travailleurs.

Article 15.

Nothing in this Convention shall have the effect of altering national laws or regulations with regard to hours of work so as to lessen the guarantees thereby afforded to the workers.

Article 16.

L'application des dispositions de la présente convention peut être suspendue dans tout pays par le Gouvernement en cas d'événement présentant un danger pour la sécurité nationale.

Article 16.

The operation of the provisions of this Convention may be suspended in any country by the Government in the event of emergency endangering the national safety.

Article 17.

Les ratifications officielles de la présente convention dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles et aux Parties correspondantes des autres Traités de Paix seront communiquées au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 17.

The formal ratifications of this Convention under the conditions set forth in Part XIII of the Treaty of Versailles and in the corresponding Parts of the other Treaties of Peace shall be communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration.

Article 18.

La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Article 18.

This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Secretariat.

Elle entrera en vigueur six mois après que les ratifications de deux des Membres suivants auront été enregistrées par le Secrétaire général de la Société des Nations: Allemagne, Belgique, France, Grande-Bretagne, Pays-Bas, Pologne, Tchécoslovaquie.

It shall come into force six months after the date on which the ratifications of two of the following Members have been registered by the Secretary-General of the League of Nations: Belgium, Czechoslovakia, France, Germany, Great Britain, Netherlands and Poland.

Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre six mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Thereafter the Convention shall come into force for any Member six months after the date on which its ratification has been registered.

Article 19.

Aussitôt que les ratifications de deux des Membres mentionnés au deuxième alinéa de l'article 18 auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire général notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous autres Membres de l'Organisation.

Article 20.

Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de cinq années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations, et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de cinq années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article, sera lié pour une nouvelle période de cinq années, et par la suite pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de trois années dans les conditions prévues au présent article.

Article 21.

Au plus tard avant l'expiration d'un délai de trois ans après l'entrée en vigueur de la présente convention, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail inscrira à l'ordre du jour de la Conférence la question de la revision de la présente convention sur les points suivants:

a) possibilité d'une nouvelle réduction de la durée du travail visée par l'article 3, paragraphe 3;

b) faculté de recourir à la méthode exceptionnelle de calcul prévue à l'article 5;

Article 19.

As soon as the ratifications of two of the Members mentioned in the second paragraph of Article 18 have been registered with the Secretariat, the Secretary-General of the League of Nations shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 20.

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of five years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the Secretariat.

Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of five years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of five years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of three years under the terms provided for in this Article.

Article 21.

At the latest within three years from the coming into force of this Convention the Governing Body of the International Labour Office shall place on the Agenda of the Conference the question of the revision of this Convention on the following points:

(a) The possibility of a further reduction in the hours of work provided for in paragraph 3 of Article 3;

(b) The right to have recourse to the exceptional method of calculation laid down in Article 5;

c) possibilité d'une modification des dispositions de l'article 13, paragraphes a) et b) dans le sens d'une réduction de la durée du travail;

d) possibilité d'une réduction du nombre des heures supplémentaires prévues à l'article 14.

En outre, à l'expiration de chaque période de dix années à compter de l'entrée en vigueur de la présente convention, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa revision totale ou partielle.

Article 22.

Au cas où la Conférence générale adopterait une nouvelle convention portant revision totale ou partielle de la présente convention, la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant revision entraînerait de plein droit dénonciation de la présente convention sans condition de délai nonobstant l'article 20 ci-dessus, sous réserve que la nouvelle convention portant revision soit entrée en vigueur.

A partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant revision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

La présente convention demeurerait toutefois en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la nouvelle convention portant revision.

Article 23.

Les textes français et anglais de la présente convention feront foi l'un et l'autre.

(c) The possibility of modifying the provisions of Article 13, paragraphs (a) and (b), in the direction of a reduction of the hours of work;

(d) The possibility of a reduction in the amount of overtime provided for in Article 14.

Moreover, at the expiration of each period of ten years after the coming into force of this Convention, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the Agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 22.

Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve denunciation of this Convention without any requirement of delay, notwithstanding the provisions of Article 20 above, if and when the new revising Convention shall have come into force.

As from the date of the coming into force of the new revising Convention, the present Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

Nevertheless, this Convention shall remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 23.

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

Bilaga B.

Översättning.

Förslag till konvention angående begränsning av arbetstiden i kolgruvor.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 28 maj 1931 till sitt femtonde sammanträde, samt beslutit antaga vissa förslag angående begränsning av arbetstiden i kolgruvor, en fråga, vilken innefattas i den andra punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention, antager denna, den adertonde dagen i juni år ettusenniohundra och trettioett efterföljande förslag till konvention att ratificeras av internationella arbetsorganisationens medlemmar jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

§ 1.

Denna konvention äger tillämpning å alla kolgruvor, d. v. s. å varje gruva, ur vilken utvinnes enbart stenkol eller brunkol eller huvudsakligen stenkol eller brunkol tillika med andra mineral.

I denna konvention förstås med »brunkolsgruva» varje gruva, ur vilken utvinnes kol från en senare geologisk ålder än stenkolsperioden.

§ 2.

I denna konvention förstås med »arbetare»

a) i fråga om underjordiska kolgruvor: varje person, som är sysselsatt med arbete under jord, oavsett vilket företag som använder honom och naturen av det arbete, vartill han användes, med undantag likväl för sådana personer, vilka intaga en övervakande eller ledande ställning och icke i normala fall deltaga i något manuellt arbete;

b) i fråga om kolgruvor med dagbrytning: varje person, som direkt eller indirekt är sysselsatt med utvinnande av kol, med undantag likväl för sådana personer, vilka intaga en övervakande eller ledande ställning och icke i normala fall deltaga i något manuellt arbete.

§ 3.

Med arbetstid i underjordiska stenkolsgruvor förstås tiden för uppehåll i gruvan, bestämd på följande sätt:

1. Såsom tid för uppehåll i en underjordisk gruva anses tiden mellan det ögonblick, då arbetaren inträder i hisskorgen för att nedstiga, och det ögonblick, då han efter uppfärden lämnar densamma.

2. I gruvor, vartill tillträde erhålles genom stoll, anses såsom tid för uppehåll i gruvan tiden mellan det ögonblick, då arbetaren passerar genom stollens mynning, och det ögonblick, då han återkommer till jordytan.

3. Ej må i någon underjordisk stenkolsgruva tiden för någon arbetares uppehåll i gruvan överstiga sju timmar fyrtiofem minuter om dagen.

§ 4.

Föreskrifterna i denna konvention skola anses iakttagna, om tidrymden mellan det ögonblick, då de första arbetarna i skiftlaget, respektive någon annan grupp, lämna jordytan, och det ögonblick, då de återkomma till densamma, motsvarar den i § 3 mom. 3 angivna. Ordningen och den tid, som åtgår för skiftlagets eller gruppens uppfärd och nedfärd, skola dessutom vara ungefärligen desamma.

§ 5.

Med förbehåll för bestämmelserna i andra stycket av denna paragraf skola föreskrifterna i denna konvention anses iakttagna, om den nationella lagstiftningen stadgar, att för beräklandet av tiden för uppehåll i gruvan arbetarnas uppfärd, respektive nedfärd skall beräknas efter den »vägda» genomsnittliga tiden för upp- eller nedfärden för samtliga skiftlag i hela landet. I sådant fall må tiden mellan det ögonblick, då den siste arbetaren i skiftlaget lämnar jordytan och det ögonblick, då den förste arbetaren i samma skiftlag återkommer till densamma, icke i någon gruva överstiga sju timmar femton minuter; ej må dock något system för reglering av arbetstiden tillåtas, enligt vilket den genomsnittliga arbetstiden för huggare, betraktade såsom en särskild arbetarekategori, skulle överstiga arbetstiden för övriga kategorier av arbetare i samma skiftlag, sysselsatta med arbete under jord.

Varje medlem, som efter att hava tillämpat den i förevarande paragraf avsedda metoden, övergår till att tillämpa bestämmelserna i §§ 3 och 4, skall genomföra denna förändring samtidigt i hela landet och icke endast i någon del därav.

§ 6.

1. Arbetare få icke sysselsättas med arbete under jord i kolgruvor å söndagar eller lagstadgade allmänna högtidsdagar. Nationell lagstiftning må emellertid medgiva följande undantag för arbetare över 18 år:

- a) för arbete, som med hänsyn till sin natur måste bedrivas kontinuerligt;
- b) för arbete, som avser luftväxlingen i gruvan, förebyggande av skada å anordningarna därför eller gruvans skyddande ävensom för arbete, avseende den första hjälpen vid olycksfall eller sjukdom eller vården av djur;
- c) för mätningsarbete i gruvorna, då nämnda arbete icke kan utföras å andra dagar utan avbrott eller störning av driften;
- d) för brådska arbete i avseende å maskiner och andra driftsinrättningar, vilket icke kan utföras under den tid, driften normalt är i gång, samt i andra brådska eller utomordentliga fall, som inträffa oberoende av företagarens vilja.

2. Vederbörande myndigheter skola vidtaga erforderliga åtgärder till säkerställande, att intet arbete utföres å söndagar eller lagstadgade allmänna högtidsdagar utöver vad i denna paragraf medgives.

3. Arbete, som medgives i mom. 1 av denna paragraf, skall betalas med en lön, som med minst 25 procent överstiger den normala lönen.

4. Arbetare, vilka i större utsträckning sysselsättas med arbete, som avses i mom. 1 av denna paragraf, skola komma i åtnjutande av antingen en kompensande vilotid eller skäligen förhöjd avlöning utöver den i mom. 3 stadgade. Detaljerna för tillämpning av denna bestämmelse skola regleras genom nationell lagstiftning.

§ 7.

För arbetare, som sysselsättas på arbetsplatser, vilka abnorma temperatur-, fuktighets- eller andra förhållanden göra särskilt ohälsosamma, skall

genom bestämmelser, utfärdade av offentlig myndighet, fastställas kortare tid för uppehållet i gruvan än den, som angives i §§ 3, 4 och 5.

§ 8.

1. Av offentlig myndighet utfärdade bestämmelser må medgiva ett överskridande av de i §§ 3, 4, 5 och 7 fastställda gränserna:

a) i fall av inträffat eller hotande olycksfall, i fall av force majeure eller då brådsakande arbete behöver utföras å maskiner, redskap eller andra driftsinrättningar i gruvan på grund av skada, som uppkommit å berörda maskiner, redskap eller driftsinrättningar, och detta även om en tillfällig produktion av kol därigenom skulle äga rum men allenast i den mån så erfordras till undvikande av allvarlig rubbning av anläggningens normala drift;

b) för arbetare sysselsatta med arbete, som på grund av sin natur måste bedrivas kontinuerligt eller med tekniskt arbete, vilket är nödvändigt för arbetets förberedande eller avslutande på normalt sätt eller dess fulla återupptagande av ett efterföljande skift och icke är förbundet med produktion eller transport av kol. Den i förevarande punkt medgivna förlängningen må icke för någon arbetare överstiga en halv timme om dagen, och beträffande gruvor med normal drift må antalet på dylikt sätt sysselsatta arbetare aldrig överstiga 5 procent av gruvans hela arbetsstyrka.

2. I enlighet med bestämmelserna i denna paragraf utfört övertidsarbete skall betalas med en lön, som med minst 25 procent överstiger den ordinarie lönen.

§ 9.

Av offentlig myndighet utfärdade bestämmelser må, utöver bestämmelserna i § 8, ställa en övertid av högst sextio timmar om året till förfogande för företagen i hela landet.

Denna övertid skall betalas med en lön, som med minst 25 procent överstiger den ordinarie lönen.

§ 10.

I §§ 7, 8 och 9 avsedda bestämmelser skola utarbetas efter samråd med vederbörande arbetsgivar- och arbetarorganisationer.

§ 11.

De i art. 408 av Versaillesfördraget och motsvarande artiklar i de övriga fredsfördragen föreskrivna årsrapporterna skola meddela alla erforderliga upplysningar rörande de åtgärder, som vidtagits till reglerande av arbetstiden enligt §§ 3, 4 och 5. De skola vidare lämna fullständiga upplysningar rörande de bestämmelser, som utfärdats med stöd av §§ 7, 8, 9, 12, 13 och 14, och rörande tillämpningen av dem.

§ 12.

För att underlätta tillämpningen av denna konventions bestämmelser skall det åligga ledningen för varje gruva:

a) att medelst anslag, anbringade på synligt sätt vid gruvöppningen eller å annat lämpligt ställe eller ock på annat av offentlig myndighet godkänt sätt tillkännagiva de tider, då nedfärden, respektive uppfärden för arbetarna i varje skiftlag eller annan grupp skall taga sin början, respektive vara avslutad.

Dessa tider skola vara godkända av offentlig myndighet och bestämda på sådant sätt, att tiden för varje arbetares uppehåll i gruvan icke överskrider de i denna konvention föreskrivna gränserna; sedan tiderna en gång till-

kännagivits, må de icke ändras utan offentlig myndighets samtycke och iakttagande av sådant tillkännagivande och sådan ordning, som godkänts av myndigheten;

b) att på sätt den nationella lagstiftningen föreskriver föra förteckning över all med stöd av §§ 8 och 9 uttagen förlängd arbetstid.

§ 13.

I underjordiska brunkolsgruvor äga §§ 3 och 4 samt §§ 6—12 i denna konvention tillämpning med förbehåll för följande bestämmelser:

a) Under villkor, som föreskrivas i den nationella lagstiftningen, må vederbörande myndighet tillåta, att kollektiva uppehåll, som medföra avbrott i produktionen, icke medräknas i tiden för uppehållet i gruvan, men få sådana uppehåll icke i något fall överstiga en tid av trettio minuter för skift. Dylikt tillstånd må icke beviljas, med mindre nödvändigheten av ett sådant system fastställts genom officiell undersökning i varje särskilt fall och efter samråd med vederbörande arbetarrepresentanter.

b) Det enligt § 9 medgivna antalet övertidstimmar må ökas till högst sjuttiofem om året.

Dessutom må vederbörande myndighet godkänna kollektivavtal, vilka föreskriva högst sjuttiofem timmars ytterligare övertid om året. Dylik övertid skall betalas efter de grunder, som angivas i § 9 andra stycket. Den må icke medgivas för samtliga underjordiska brunkolsgruvor utan endast för särskilda distrikt eller gruvor, där så påkallas av speciella tekniska eller geologiska förhållanden.

§ 14.

Å stenkols- och brunkolsgruvor med dagbrytning äga §§ 3—13 i denna konvention icke tillämpning. Emellertid förbinda sig de medlemmar, som ratificera denna konvention, att å dessa gruvor tillämpa bestämmelserna i Washingtonkonventionen av år 1919 angående begränsning av arbetstiden i industriella företag till åtta timmar om dagen och fyrtioåtta timmar i veckan; dock må den övertid, som kan uttagas enligt § 6 b) i nämnda konvention, icke överstiga etthundra timmar om året. I fall där särskilda förhållanden så påfordra, men endast i dylika fall, må vederbörande myndighet godkänna kollektivavtal, vilka medgiva en ökning av omförmälda etthundra timmar med ytterligare högst etthundra timmar om året.

§ 15.

Ingen bestämmelse i denna konvention skall verka sådan ändring av den nationella lagstiftningen rörande arbetstiden, att de garantier, som denna erbjuder arbetarna, därigenom minskas.

§ 16.

Tillämpningen av denna konventions bestämmelser kan i varje land suspenderas av regeringen i händelse av inträffat förhållande, som innebär fara för den nationella säkerheten.

§ 17.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola, i enlighet med bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen, delgivas nationernas förbunds generalsekreterare och av honom inregistreras.

§ 18.

Denna konvention är bindande allenast för de medlemmar av internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer inregistrerats hos sekretariatet.

Den träder i kraft sex månader efter det nationernas förbunds generalsekreterare inregistrerat ratifikationer av två av följande medlemmar: Belgien, Frankrike, Nederländerna, Polen, Storbritannien, Tjeckoslovakien och Tyskland.

Därefter träder konventionen i kraft för varje medlem sex månader efter den dag, då dess ratifikation inregistrerats.

§ 19.

Så snart ratifikationerna av två av de i andra stycket av § 18 omnämnda medlemmarna inregistrerats hos sekretariatet, skall nationernas förbunds generalsekreterare därom notificera samtliga medlemmar av internationella arbetsorganisationen. Han skall likaledes notificera dem inregistreringen av ratifikationer, vilka därefter kunna komma att delgivas honom av andra medlemmar av organisationen.

§ 20.

Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan fem år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives nationernas förbunds generalsekreterare för inregistrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år efter det den inregistrerats hos sekretariatet.

Varje medlem, som ratificerat denna konvention och icke inom ett år efter utgången av den i föregående stycke nämnda femårsperioden gör bruk av den i denna paragraf stadgade uppsägningsrätten, skall vara bunden för en ny period av fem år och kan därefter, med iakttagande av de i denna paragraf föreskrivna villkoren, uppsäga konventionen vid utgången av varje treårsperiod.

§ 21.

Senast före utgången av en tidrymd av tre år efter denna konventions ikraftträdande skall internationella arbetsbyråns styrelse på konferensens dagordning uppföra frågan om revision av denna konvention i följande avseenden:

a) möjligheten av en ytterligare inskränkning av den i § 3 mom. 3 angivna arbetstiden;

b) rätten att göra bruk av det exceptionella beräkningssätt, som anges i § 5;

c) möjligheten att modifiera bestämmelserna i § 13 a) och b) i syfte att inskränka arbetstiden;

d) möjligheten att inskränka det i § 14 angivna antalet övertidstimmar.

Vid utgången av varje period av tio år, räknat från denna konventions ikraftträdande, skall dessutom internationella arbetsbyråns styrelse förelägga generalkonferensen en redogörelse för tillämpningen av denna konvention och taga under övervägande, huruvida det finnes anledning att uppföra frågan om dess revision helt eller delvis på konferensens dagordning.

§ 22.

I fall generalkonferensen skulle antaga en ny konvention, innebärande revision helt eller delvis av denna konvention, skall en medlems ratifika-

tion av den nya konventionen, för såvitt denna trätt i kraft, medföra uppsägning av förevarande konvention, oberoende av vad i § 20 här ovan stadgas om tidsfrist.

Från den dag, då den nya konventionen träder i kraft, skall förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

Förevarande konvention skall likväl förbliva gällande till form och innehåll för de medlemmar, som ratificerat densamma och icke ratificera den nya konventionen.

§ 23.

De franska och engelska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.
